

ГОРО ЛЕ, ГОРО ЮНАШКА

1

Спри се, ветре, да попитам,
спри, не бягай из нивята,
не разнасяй жълта шума
из горите и полята.

Като ходиш толкоз много
надалеко и широко,
не видя ли нейде, ветре,
мойто либе чернооко?

Пролетес замина с пушка
и с другари към балкана,
от тогава на сърце ми
падна тежка, люта рана.

Не се връща в родна стряха,
рожба и жена остави,
вакло стадо, златни ниви
в плодните поля забрави.

Ветре, ветре, брат бъди ми,
брат на тежка люта рана,
като ходиш и кръстосваш
надалеко из балкана,